

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Maximiliani Sandaei E Societate Iesv Doctoris
Theologi Architectvra Christiana**

Sandaeus, Maximilianus

Coloniæ Agrippinæ, 1653

5. Verbo Dei, velut Vecte, Peccatum & Peccator, pondera grauissima
facillimè transferuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46065](#)

tanquam Architectus Christianus Vectem ingentem, illumque, ut potuit, Monti supposuit: tum facillimè Montem transtulit, ut tantum spaciis relinqueretur struitoribus templi, quantum commoditas postulabat. Quis ille fuit VECTIS? non alijs, quam VERBUM DEI. DEUM VERBI sui admonuit magnus DEI Servus: Verbum orationis protulit: Verbo, tanquam Vecte, Montem transtulit.

ARTICULUS V.

VERBO DEI

*Velut Vecte, Peccatum & Peccator, pondera gravissima
facillime transferuntur.*

VULTIS aliud pondus multo enormius præcedente elevari & transferri eodem Vecte supremi Architecti? Disputatur subtiliter à Theologis, non quæ sit maxima gravitas in corporibus, seu quod sit corpus omnium gravissimum; hoc enim spectat ad Philosophos inquirere, qui multis, de maximo quod sic, & gravissimo quod sic inter se altercantur; sed de gravissimo, quod est in rerum natura, etiam in spiritualibus. Et post longam acerbamque partium concertationem eo devenitur, ut concludatur gravissimum omnium esse peccatum mortale, & peccatorem lethiferi criminis sarcina oneratum. Ratios dant, qui optimam solent, istiusmodi. Gravitas peccati mortalis est infinita in ratione offendæ, quia eo offenditur Deus infinitus: ob quam caussam meretur, pœnam infinitam, si non intrinsecè, quod negant aliqui saltem extensivè, quod omnes adfirmant: & negari non potest, cum de fide sit, hinc decadentem peccato mortali

tali oneratum, post hanc vitam puniri in omnem æternitatem, sive, in infinitum extensivè. Quod si non sit infinita omnino gravitas peccati mortalis participat tamen de infinite tantum, ut nulla gravitas illi possit comparari. Quod est indicium infiniti saltem participati. Profectò Lucifer, & illi adhærentes Spirituum improborum catervæ, quam primum peccarunt, tam fuere graves, ut cœlum, quamvis ex ære fusum videatur, illos sustinere non potuerit; sed ceciderunt omnes, tanquam lapides gravissimi in profundum, sicque cœlum exoneravit se. Eadem autem est ratio cuiuslibet peccatoris, qui in mortali persistit, quem idcirco cœlum gravitate perurgente in se retinere nequit.

Hic tamen, licet infiniti ponderis, transfertur facilimè, per infinitam distantiam, à nihilo ad aliquid, ab imo ad summum, à tenebris ad lumen ab Occidente ad Orientem, à statu peccati ad statum gratiæ, à perditione ad salutem, à creatura ad Creatorem. Quo instrumento? *Vecte Architecti cœlestis, VERBO Suo excitantur, vocantis, immutantis, trahentis.* Quod fit quotiescumque peccator sanctificatur; sive per Sacra menta, in quibus accedit Verbum ad Elementum, & fit Sacramentum; sive per Contritionem & Amorem: nam semper intervenit Verbum Dei, sine quo nulla perficitur justificatio.

ARTICULUS VI.

VERBO DEI

Ceu Vecte, fit Hominis Mundani translatio.

DIFFICILLIMUM est movere Hominem Mundanum. Ita vocamus hominem cujuscumque ætatis, adolescentem,